

ПОЛТАВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Матеріали

**55-ї науково-методичної конференції
викладачів і аспірантів**

**«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ»**

**21 – 22 лютого 2024 року
м. Полтава**

УДК 378 (083.97)

A 43

Редакційна колегія:

Дорошенко Андрій, начальник навчального відділу, к.е.н., доцент

Бурлака Олена, методист навчального відділу

Браславець Тетяна, керівник виробничої практики навчального відділу

Ком'ютерний набір – автори тез

Комп'ютерна верстка – Цись Карина

Відповідальність за правильність наведених статистичних даних, фактів та посилань на інформаційні джерела несуть автори тез

Актуальні питання забезпечення якості вищої освіти : матеріали 55-ї науково-методичної конференції викладачів і аспірантів. Полтава : ПДАУ, 2024. 250 с.

ЗМІСТ

НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ АГРОТЕХНОЛОГІЙ, СЕЛЕКЦІЇ ТА ЕКОЛОГІЇ

Актуалізація якості підготовки фахівців в умовах воєнного стану Гангур Володимир, Філоненко Сергій, Філоненко Богдана.....	9
Вибір баз проведення практики як запорука успішної реалізації її мети та завдань Гапон Світлана, Нагорна Світлана, Куришко Роман.....	11
Використання багатofакторних моделей виробничих процесів як складова ресурсно-орієнтованого навчання Біленко Оксана, Воропіна Віра.....	13
Відстрочений контроль знань здобувачів як форма оцінювання навчальних досягнень Нагорна Світлана, Гапон Світлана, Шевчук Сергій.....	14
Засади забезпечення якості вищої освіти Бараболя Ольга, Ляшенко Віктор.....	16
Застосування практичного навчання у професійній підготовці фахівців Шерстюк Олена.....	18
Інноваційні підходи до підготовки фахівців із геодезії та землеустрою до реалізації проєктів планування територій Шевчук Сергій, Куришко Роман, Чувпило Вадим.....	20
Інтелектуальна діяльність – запорука забезпечення якості вищої освіти учасників освітнього процесу Білявська Людмила, Кулик Максим.....	22
Ключова умова інноваційного розвитку – інтеграція освіти, науки та виробництва Калініченко Володимир, Диченко Оксана, Галицька Марина.....	25
Мотивація здобувачів вищої освіти до навчально-пізнавальної діяльності при вивченні фахових дисциплін Ласло Оксана, Гордєєва Олена.....	27
Мультимедійні технології як засіб підвищення ефективності пізнавальної діяльності Самойлік Марина, Писаренко Павло, Калініченко Володимир.....	29
Науково-дослідна робота як важливий аспект якості сучасної освіти Маренич Микола, Юрченко Світлана.....	30
Необхідність особистісно-професійного саморозвитку викладача в сучасних умовах Нечипоренко Наталія, Поспелова Ганна.....	32
Особливості організаційної роботи на кафедрі рослинництва Гангур Володимир, Антонєць Марина, Антонєць Олександр.....	34
Особливості практичної підготовки здобувачів вищої освіти спеціальності 201 агрономія Баган Алла, Шакалій Світлана.....	36
Принципи академічної доброчесності Полтавського державного аграрного університету Криворучко Людмила, Рибальченко Анна.....	38
Проектний підхід до викладання предмету «Геоінформаційні технології» Калініченко Володимир, Тараненко Анна.....	40
Роль інноваційних підходів у підвищенні якості вищої освіти: виклики та перспективи Благодарь Катерина.....	41
Ситуаційні завдання як засіб формування професійних компетентностей майбутніх агрономів Оніпко Валентина, Поспелов Сергій, Міщенко Олег.....	44
Становлення екологізації освіти як невід’ємного компонента сталого розвитку Писаренко Віктор, Піщаленко Марина, Логвиненко Вадим.....	47

вирішувати сучасні завдання виробництва і бізнесу.

Список використаних джерел:

1. Альохіна Г. М., Скоробрещук Г. М. Якість освіти у контексті сучасних трансформацій вищої освіти. *Вища освіта України. Тематичний випуск «Європейська інтеграція вищої освіти України в контексті Болонського процесу»*, 2014. № 3. С. 124 – 127.

2. Крамарчук О. Активна молодь і науковці потрібні рідній державі. *Урядовий кур'єр*. 2018. 7 листоп. (№ 209). С. 2.

3. Петрушина Т., Соболева Н., Чепурко Г. Громадська думка щодо ролі науки в українському суспільстві. *Соціологія: теорія, методи, маркетинг*. 2016. № 2. С. 81 – 101.

4. Рубанець О. М. Наукові дослідження в інтер'єрі сучасної цивілізації. *Практична філософія*. 2005. № 1. С. 26 – 32.

НЕОБХІДНІСТЬ ОСОБИСТІСНО-ПРОФЕСІЙНОГО САМОРОЗВИТКУ ВИКЛАДАЧА В СУЧАСНИХ УМОВАХ

**Нечипоренко Наталія, к. с.-г. н.,
Поспелова Ганна, к. с.-г. н, доцент**

В сучасних соціокультурних умовах саморозвиток є однією з ключових компетенцій, оскільки тільки активний та інтелектуально мобільний фахівець здатен реагувати на нові вимоги професійного середовища [1]. Більше того, саме фахівці, що вмотивовані на постійне професійне удосконалення та саморозвиток, є основним інтелектуальним ресурсом у впровадженні інноваційних технологій. Більше того, тільки достатньо компетентний фахівець здатен швидко і адекватно аналізувати повсякчасні виклики та можливості, а також розцінювати їх як особистісно-значущі завдання. Напряму з процесом та результатами особистісного та професійного розвитку пов'язана також ефективність роботи викладача [3].

Саморозвиток повинен розглядатися як вищий рівень розвитку, за якого відбуваються направлені та усвідомлені зміни, а саморозвиток педагога повинен базуватися, перш за все, на мотивації до змін. Педагог повинен уміти визначати та реалізовувати пріоритети своєї діяльності, а також вирішувати професійні задачі мобільними та творчими засобами. Саме зростаючі вимоги до професійного рівня педагога та його особистості визначають необхідність постійного самовдосконалення на основі смислів професійно-педагогічної діяльності. Таким чином, особистісно-професійний саморозвиток педагога передбачає спрямованість особи на якісні інтелектуальні та соціокультурні перетворення в царині професійного зростання [2].

Важливо розуміти, що особистісно- професійний саморозвиток педагога передбачає самостійне розкриття потенційних здібностей з метою максимально ефективної реалізації професійно-педагогічної діяльності. В структурі особистісно-професійного саморозвитку педагога вирізняють такі компоненти, як: самосвідомість, самооцінка, самоорганізація, самоменеджмент, що

підкреслює автономний характер постійного процесу саморозвитку. Саморозвиток педагога як особистості та професіонала також можна представити як сукупність взаємопов'язаних між собою мотиваційно-сміслового, діяльнісно-практичного та рефлексивного компонентів [3, 4].

Таким чином, основна ідея проблеми саморозвитку педагога полягає у детермінації процесу особистісного розвитку, залежно від напрямку його діяльності. Зазначена «теорія діяльності» дозволяє представити процес особистісно-професійного саморозвитку педагога як системний феномен, що уособлює одночасно мотиваційний, проектувальний, діяльнісно-практичний, рефлексивний та емоційно-вольовий структурні (процесуальні) взаємопов'язані компоненти. Динаміку реалізації зазначених компонентів можна представити наступним чином: формування внутрішньої мотивації та проектування процесу саморозвитку; виконавські дії відповідно до індивідуальної професійно-розвиваючої траєкторії; реалізація рефлексії та корегуючих дій відповідно до результатів особистісно-професійного саморозвитку [4].

Найбільш вагомими в процесі саморозвитку як особистості, так і професіонала, є стратегічні цілі та магістральний фактор життєвого прогресу, а серед зазначених компонентів провідним можна вважати самоорганізацію, яка наразі визначається як одна з універсальних компетенцій сучасного спеціаліста і включає одночасно вміння управляти особистими емоціями, поведінкою та думками, а також здатність педагога визначати траєкторію особистісно-професійного саморозвитку й поетапно її реалізовувати. Самоорганізація може розглядатися як база для інших зазначених компонентів особистісно-професійного саморозвитку і забезпечує поступальний рух вперед на шляху опанування професійної майстерності. Базовими компонентами процесу особистісно-професійного саморозвитку є також: проектувальний компонент, що визначається смислами, потребами та мотивами процесу власного розвитку; рефлексивний компонент, який дозволяє здійснювати коригувальні дії на основі об'єктивного аналізу попередньої діяльності, що забезпечує можливість здійснювати постійний процес саморозвитку [3].

Необхідно розуміти, що процес особистісно-професійного саморозвитку педагога є абсолютно автономним; він мотивується, планується і реалізується безпосередньо самим педагогом. Результативність цього процесу визначається на основі моніторингу індивідуальних показників за основними компонентами і критеріями. Основними факторами, що визначають ефективність особистісно-професійного саморозвитку педагога є механізми особистої активності в роботі над собою, потенціал педагога, його смисли, потреби та мотиви, що визначають прагнення до професійного зростання та розвитку як особистості [3].

Список використаних джерел:

1. Коваль Т. І., Сисоєва С. О., Сущенко Л. П. Підготовка викладачів вищої школи: інформаційні технології у педагогічній діяльності : навчю посіб. Київ : Видат. центр КНЛУ, 2009. 380 с.

2. Цокур Р. М. Методологічний аспект визначення поняття «потенціал професійного саморозвитку» майбутнього викладача вищої школи. *Вісник Одеського інституту внутрішніх справ*. Одеса, 2003. № 4. С. 218 – 224.

3. Шикер Л. В. Програма активізації особистісного саморозвитку вчителя та результати її впровадження в умовах неформальної освіти. *Правничий вісник Університету «КРОК»*. 2019. № 35, С. 186 – 197.

4. Шикер Л. В. Психологічна технологія активізації особистісного саморозвитку вчителя в умовах неформальної освіти. *Вісник післядипломної освіти*. 2020. № 11 (40), С. 113 – 126.

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ РОБОТИ НА КАФЕДРІ РОСЛИННИЦТВА

Гангур Володимир, д. с.-г. н., с.н.с.,
Антонець Марина, к. психол. н., доцент,
Антонець Олександр, к. с.-г. н., доцент

Забезпечення якості освіти залежить від збалансованої побудови навчального процесу, що включає як надання глибоких знань і професійних навичок, так і виховання здобувачів вищої освіти. М. Ярмаченко визначає виховання як «формування інтелекту, фізичних і духовних сил підростаючого покоління» [7]. «Для відбудови післявоєнної України педагогам необхідно шукати нові шляхи у становленні і розвитку духовності студентської молоді» [3]. «Одним з таких шляхів є пробудження покоління. Пробудження як спроба осягнути усі суперечності життя і виправити те, що під силу виправити українцям після цієї жахливої війни» [4]. Цей процес впливає як на світогляд, так і на формування характеру майбутніх фахівців-аграріїв.

Організаційна робота на кафедрі рослинництва виявляється у заходах, що здійснюються на основі системного мислення. Воно дозволяє максимально ефективно виконувати функції таких заходів. Системне мислення реалізується у наступних умінь: «розглядати об'єкти і явища оточуючого середовища як системи в їхньому розвитку; аналізувати ситуації, явища і процеси та вміти встановлювати їх закономірності, виявляти суперечності та причинно-наслідкові зв'язки між окремими елементами; знаходити нові ідеї у вирішенні проблем; інтегрувати інформацію, робити висновки, що передбачають наслідки» [5].

В умовах воєнного стану викладачам треба бути гнучкими і приймати мудрі рішення щодо проведення виховних і профорієнтаційних заходів. Тому метою досліджень є показати особливості організаційної роботи на кафедрі рослинництва за 2023 рік. Предметом дослідження є заходи організаційної роботи в умовах окупаційної війни в Україні.

На кураторських годинах проводяться різні тренінгові програми, на які є свідоцтво на авторське право. Це тренінг «Мої слова», «Шлюб на все життя», «Стать і гендер», «Моя екосистема», «Духовні основи екологічного мислення», «Розуміння любові», «Твій культурний капітал». 17 травня 2023 року доцентка М. Антонець доповідала про такі заходи на Всеукраїнській науково-практичній конференції «Дні науки – 2023» у Національному Університеті «Острозька академія» на тему «Особливості проведення тренінгових програм у сучасній освіті». 18 вересня 2023 року було проведено тренінг «Working on what works» із